Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2013-345 d.d. 26 november 2013
(prof. mr. M.L. Hendrikse, voorzitter, en prof. drs. A.D. Bac RA en J.C. Buiter, leden, en mr. D.M.A. Gerdes, secretaris)

Samenvatting

Adviesrelatie. De belegger stelt dat de bank, gezien haar beleggingsdoelstellingen, een te grote belegging in perpetuals, floaters en steepeners heeft geadviseerd. De Commissie acht deze klacht gegrond en wijst de vordering gedeeltelijk toe.

Consument;

tegen

de naamloze vennootschap SNS Securities N.V., gevestigd te Amsterdam, hierna te noemen Aangeslotene.

1. Procedure

De Commissie beslist met inachtneming van haar reglement en op basis van de volgende stukken:
- het dossier van de Ombudsman Financiële Dienstverlening;
- het door Consument ondertekende vragenformulier, ontvangen op 25 juni 2012;
- het verweerschrift van Aangeslotene;
- de repliek van Consument; en
- de dupliek van Aangeslotene.

De Commissie stelt vast dat tussenkomst van de Ombudsman Financiële Dienstverlening niet tot oplossing van het geschil heeft geleid en dat partijen het advies van de Commissie als bindend zullen aanvaarden.
Voorts stelt de Commissie vast dat dit geschil zich leent voor schriftelijke afdoening als bedoeld in artikel 37.7 van haar reglement.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten:
2.1 Consument is in 2001 klant geworden bij [X] (hierna: [X]), een bank die later als gevolg van een overname onderdeel van Aangeslotene is geworden. Consument was destijds werkzaam als radioloog en hield bij [X] een privéportefeuille en een zakelijke effectenportefeuille aan.
2.2 De privéportefeuille had aanvankelijk een neutraal profiel en de zakelijke portefeuille een defensief profiel. In april 2003 heeft [X] geadviseerd beide portefeuilles om te zetten naar een vrij profiel en deze wijziging van de profielen schriftelijk bevestigd.

2.3 Omstreeks eind 2004 heeft Consument aan Aangeslotene voorgelegd dat zij in 2005 vervroegd wilde uittreden uit de artsenmaatschap waarin zij werkzaam was. Aangeslotene heeft een interne notitie overgelegd waarin dit wordt vermeld:

> "Mw. [Y] wil eind 2005 stoppen met werken. Inkomsten voldoende om in levensbehoeften te voldoen. De vennootschap wordt eind 2005 verkocht. Verwachte opbrengst ong 200.000 euro. Wil geen grote risico's. Heeft aantal koopsom polissen uitstaan. (…)"

2.4 In verband hiermee is Consument geadviseerd door haar account-manager bij Aangeslotene, de heer [Z]. Deze heeft geadviseerd de samenstelling van de portefeuille te wijzigen; de hoeveelheid aandelen moest worden verminderd ten gunste van hoogrentende bedrijfsobligaties, omdat de reguliere inkomsten uit haar praktijk zouden wegvallen en een aanvulling op de lijfrente-uitkering en het pensioen van Consument wenselijk zou zijn. [Z] heeft vervolgens geadviseerd over de aard en hoeveelheid van de aan te kopen effecten.

2.5 Voor de privéportefeuille heeft Consument op advies van Aangeslotene op 2 juni 2005 steepeners uitgegeven door Lehman Brothers gekocht voor een aankoopsom van € 24.977, op 26 september 2005 wederom steepeners van Lehman Brothers voor een aankoopsom van € 25.000 en op 20 februari 2006 perpetuals uitgegeven door Landsbanki voor een aankoopsom van € 10.007.

2.6 Voor de zakelijke portefeuille heeft Consument op advies van Aangeslotene op 26 september 2005 steepeners van Lehman Brothers gekocht voor een aankoopsom van € 50.000, op 20 februari 2006 perpetuals van Landsbanki voor een aankoopsom van € 40.021, op 7 november 2005 6% ABN AMRO Range Accrual Notes voor een aankoopsom van € 26.480 (hierna: de Range Accrual Notes) en op 22 december 2006 floating rate notes uitgegeven door Hypo Alpe Adria voor een aankoopsom van € 11.072 (hierna: de Hypo Alpe Adria Notes).

2.7 Eind 2006 heeft Consument het koersverlies van een aantal in de portefeuille opgenomen obligaties met [Z] besproken. [Z] heeft toen geadviseerd deze niet te verkopen, omdat hij een positieve koerscorrectie verwachtte. Consument heeft desondanks een gelimiteerde verkooporder ingelegd ten aanzien van de genoemde steepeners van Lehman Brothers; dit was een limietorder die geldig was tot 12 januari 2007. Verkoop tegen deze voor Consument aanvaardbare (limiet)koers bleek niet mogelijk, waarop zij na overleg met [Z] de steepeners heeft aangehouden.

2.8 Consument heeft daarop, vanaf begin 2008, meermalen met [Z] gesproken; deze heeft aangeraden de hiervoor genoemde steepeners nog even vast te houden, omdat hij verwachtte dat de koers zou aantrekken. Consument heeft dit advies opgevolgd.

2.9 Op 16 oktober 2008 heeft Consument aan Aangeslotene geschreven:

> "Nu het alweer een maand geleden is dat Lehman Brothers de chapter 11 status heeft aangevraagd, moet ik tot mijn spijt constateren dat het van de kant van de directie van SNS Securities oorverdovend stil is gebleven. Dat de situatie in de eerste dagen na de val van Lehman hectisch en onoverzichtelijk was, kan ik me nog voorstellen. Inmiddels hebt u toch echter ruim de tijd gehad om te inventariseren wie van uw cliënten gedupeerd is (…) en hen schriftelijk te benaderen. (…)
>
> Met het oog op mijn pensioen is mij door uw beleggingsspecialisten (…) in 2006 geadviseerd om obligaties Lehman aan te kopen tegen 7% en 7,25%. Toen duidelijk werd dat de koerswaarde achteruit liep, werd me gezegd nog even te wachten met verkopen tot de koers weer aan zou trekken. Dat moment is (…) niet aangebroken. (…)

Vorige week werd Landsbanki genationaliseerd. Van deze bank heb ik i.v.m. mijn pensioen zowel privé als zakelijk de 6,25% obligaties gekocht op aanraden van uw adviseurs. In de media wordt al gesproken over het failliet van deze bank. (…)"

3. Geschil

3.1. Consument vordert dat Aangeslotene wordt veroordeeld tot vergoeding van een bedrag van € 178.969, te vermeerderen met wettelijke rente en de kosten van rechtsbijstand. Aan deze vordering legt zij ten grondslag dat Aangeslotene is tekortgeschoten in de nakoming van haar verbintenissen uit de adviesrelatie:

I. doordat de samenstelling van het obligatiedeel te eenzijdig was, zodat de portefeuilles zijn blootgesteld aan risico's die niet pasten bij haar beleggingshorizon en beleggingsdoel;
II. doordat Aangeslotene, hoewel bekend met haar wens tot vervroegd uittreden uit de maatschap, heeft verzuimd haar profiel aan te passen bij haar gewijzigde beleggingsdoelstelling;
III. doordat Aangeslotene Consument stelselmatig heeft afgehouden van verkoop van de obligaties van Lehman Brothers, Landsbanki en Hypo Alpe Adria;
IV. doordat Aangeslotene onvoldoende heeft gereageerd en geadviseerd naar aanleiding van het koersverlies op de obligaties;
V. doordat de obligaties hoofdzakelijk zijn uitgegeven door financiële instellingen; en
VI. doordat het obligatiedeel van de portefeuilles grotendeels uit complexe (rente)producten zoals perpetuals en steepeners bestond.

3.2 Aangeslotene heeft de stellingen van Consument gemotiveerd weersproken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

4. Beoordeling

4.1 Vast staat dat tussen partijen een adviesrelatie heeft bestaan. Kern van een adviesrelatie is dat de belegger, desgewenst na verkregen advies, zelf beslist over het al dan niet uitvoeren van beleggingstransacties. Omdat de belegger in een adviesrelatie uiteindelijk zelf de beslissingen neemt, is hij in beginsel verantwoordelijk voor de gevolgen daarvan. Dit kan slechts anders zijn als vast komt te staan dat de adviseur niet heeft gehandeld zoals een redelijk bekwaam en redelijk handelend beleggingsadviseur betaamt. Of Aangeslotene bij het adviseren van Consument aan deze maatstaf heeft voldaan, is afhankelijk van verschillende omstandigheden, zoals de beleggingsdoelstelling, het beleggingsprofiel en de weging van de verschillende vermogenswaarden in de portefeuilles van Consument.

Beroep op artikel 6:89 BW (klachtplicht)

4.2 Als meest verstrekkend verweer voert Aangeslotene aan dat Consument niet binnen bekwame tijd bij haar heeft geklaagd. De Commissie zal dit verweer eerst behandelen, omdat het slagen daarvan zou leiden tot een algehele afwijzing van de vordering.

4.3 Voor het beroep op artikel 6:89 BW is van belang dat in het arrest van de Hoge Raad van 8 februari 2013, LJN BY4600 enkele algemene gezichtspunten zijn gegeven voor de toepassing van dit voorschrift in een beleggingsadviesrelatie. In dit arrest overweegt de Hoge

Raad dat bij de beoordeling van het beroep op artikel 6:89 BW groot gewicht toekomt aan de vraag of de bank nadeel lijdt door het tijdsverloop tussen het moment van ontdekking van de tekortkoming en het moment waarop is geprotesteerd. Aangeslotene heeft echter niet aannemelijk gemaakt dat en zo ja, op welke wijze zij nadeel heeft geleden door het feit dat Consument niet eerder dan oktober 2010 bij haar heeft geklaagd. Het beroep op artikel 6:89 BW wordt daarom verworpen.

De inrichting van de portefeuille (klachtonderdeel I, V en VI)

4.4 De Commissie zal eerst klachtonderdeel I, V en VI beoordelen, waarin Consument naar de kern genomen zich erover beklaagt dat de portefeuilles op advies van Aangeslotene te eenzijdig en daardoor te risicovol zijn ingericht. In dit verband stelt zij dat Aangeslotene, gelet op haar beleggingsdoelstellingen, niet een zo omvangrijke belegging in complexe (rente)producten zoals perpetuals en steepeners had mogen adviseren, temeer omdat de portefeuilles hierdoor voor het merendeel zijn gevuld met obligaties van financiële instellingen.

4.5 Vast staat dat de portefeuilles van Consument als gevolg van de adviezen van Aangeslotene voor een aanzienlijk deel uit complexe (rente)producten zoals perpetuals en steepeners zijn gaan bestaan. Deze producten kunnen weliswaar aantrekkelijk zijn wegens een relatief hoge coupon, maar hun specifieke eigenschappen brengen mee dat de belegger risico's loopt die onder bepaalde omstandigheden niet onderdoen voor de risico's van zakelijke waarden. In eerdere uitspraken heeft de Commissie daarom geoordeeld dat een belegging in zulke obligaties in een defensieve portefeuille slechts in beperkte mate mag worden opgenomen in het vastrentende gedeelte van de portefeuille.

4.6 Verder is van belang dat de aankoop van de bedoelde stukken werd geadviseerd vlak voordat Consument zou stoppen met werken. Aangeslotene stelt dat Consument van 2005 tot 2008 een 'vrije portefeuille' had, zodat er geen sprake was van een (door Consument als zodanig geoormerkt) pensioenvermogen en dus evenmin is geadviseerd in strijd met haar beleggingsdoelstelling. Consument stelt daartegenover dat zij juist met het oog op haar vervroegde pensionering om advies heeft gevraagd en dat Aangeslotene destijds ermee bekend was dat zij wilde stoppen met werken.

4.7 Ten aanzien daarvan overweegt de Commissie als volgt. In de eerste plaats staat vast – zie overweging 2.3 hiervoor – dat Consument in 2004 aan Aangeslotene heeft voorgelegd dat zij in 2005 vervroegd wilde stoppen met werken, waardoor haar reguliere inkomsten zouden wegvallen en een aanvulling op het pensioen wenselijk zou zijn; vast staat ook dat deze omstandigheden aanleiding zijn geweest voor het advies van Aangeslotene om de hoeveelheid aandelen te verminderen ten gunste van hoogrentende bedrijfsobligaties. De Commissie leidt hieruit af dat het advies tot aankoop van de in overweging 2.6 genoemde obligaties juist naar aanleiding van deze omstandigheden is gegeven, zodat Aangeslotene – ongeacht het tot dusver geldende profiel – bij haar advisering rekening diende te houden met de gewijzigde beleggingsdoelstelling van Consument. Omdat Aangeslotene niet inzichtelijk maakt welke (overige) informatie zij destijds van Consument heeft ontvangen, moet het ervoor worden gehouden dat de gewijzigde beleggingsdoelstelling van Consument een wezenlijk defensievere inrichting van de portefeuille wenselijk maakte.

4.8 Van belang is verder dat bij een portefeuille bestemd voor een pensioen – dat op korte termijn aanvangt of reeds is aangevangen – geen risicovolle en/of complexe

beleggingen passen. Slechts een beperkt deel van een dergelijke portefeuille mag uit zakelijke waarden bestaan en de rest van de portefeuille moet vastrentend worden belegd, waarbij het van de bijzondere omstandigheden van het geval afhangt hoe groot het percentage is dat in zakelijke waarden en complexe (rente)producten mag worden ondergebracht. Gelet op de specifieke omstandigheden in deze zaak – het feit dat Consument ongeveer een jaar na het adviesgesprek zou stoppen met werken en dat, met het oog op het wegvallen van haar reguliere inkomen, een aanvulling op haar pensioen en lijfrente-uitkering wenselijk was – kan Consument worden gevolgd in haar standpunt dat het vastrentende deel van haar portefeuilles niet voor meer dan 25% uit complexe (rente)producten had mogen bestaan.

4.9 Tussen partijen is niet in geschil dat Consument bij haar beleggingsbeslissingen heeft gehandeld conform de adviezen van Aangeslotene, waaruit volgt dat ook de aankoop van de bedoelde complexe (rente)producten op advies van Aangeslotene heeft plaatsgevonden. Verder staat vast dat de genoemde grens van 25% in beide portefeuilles in belangrijke mate is overschreden. Dit brengt mee dat Aangeslotene een te risicovolle inrichting van beide portefeuilles heeft geadviseerd en daarmee toerekenbaar is tekortgeschoten.

4.10 Aan de orde is vervolgens de vraag of Aangeslotene is tekortgeschoten door te veel beleggingen in de financiële sector te adviseren. Uit de overzichten van de obligaties die Consument overlegt (klacht bij de Commissie, bijlage 4), waarvan de inhoud door Aangeslotene niet is weersproken, leidt de Commissie af dat in beide portefeuilles het obligatiedeel in de jaren 2005-2008 steeds voor ten minste 65% was belegd in financiële instellingen; verder blijkt uit de overgelegde portefeuilleoverzichten dat beide portefeuilles in die periode voor slechts een klein deel uit zakelijke waarden bestonden. Van belang is echter ook dat ten tijde van de aankoop (2005-2006) een belegging in een financiële instelling in het algemeen als hoogwaardig werd beschouwd. Het is daarom niet komen vast te staan dat Aangeslotene destijds een lager percentage financiële waarden had moeten adviseren.

4.11 Consument stelt nog dat de Hypo Alpe Adria Notes alleen aan professionele beleggers mochten worden aangeboden. Deze stelling is onvoldoende onderbouwd; afgaande op de overgelegde bladzijden van het prospectus gold deze verplichting alleen in een bepaalde periode ('prior to the publication of the advertisement as mentioned in Article 47.7 of the Listing and Issuing Rules of Euronext Amsterdam'), maar zijn voor de periode daarna geen beperkingen gesteld.

4.12 In de voorgaande overwegingen zijn klachtonderdeel V en VI beoordeeld. Klachtonderdeel I zal niet afzonderlijk worden besproken, omdat het in wezen dezelfde omstandigheden aan de orde stelt als klachtonderdeel V en VI.

Profiel aanpassen wegens vervroegd uittreden (klachtonderdeel II)

4.13 Consument stelt dat zij schade lijdt doordat Aangeslotene, hoewel bekend met haar wens tot vervroegd stoppen met werken, heeft verzuimd haar profiel aan te passen bij de verandering van haar beleggingsdoelstelling. Consument stelt hiermee omstandigheden aan de orde die hiervoor reeds zijn besproken; in overweging 4.6 – 4.8 hiervoor heeft de Commissie vastgesteld dat de gewijzigde beleggingsdoelstelling van Consument een wezenlijk defensievere inrichting van de portefeuille wenselijk maakte, zodat Aangeslotene haar had behoren te adviseren slechts in beperkte mate te beleggen in complexe (rente)producten. Gelet daarop behoeft dit klachtonderdeel geen afzonderlijke bespreking.

Advisering in vervolg op koersdalingen (klachtonderdeel III en IV)

4.14 Consument beklaagt zich ook over de advisering in de periode na de aankoop van de bedoelde effecten. Zij stelt dat Aangeslotene haar stelselmatig heeft afgehouden van verkoop daarvan en dat Aangeslotene onvoldoende heeft gereageerd en geadviseerd naar aanleiding van het koersverlies op deze effecten.
4.15 Vast staat dat Consument meermalen – in elk geval eind 2006 en begin 2008 – met Aangeslotene heeft gesproken over de vraag of verkoop van de bedoelde producten wenselijk was. De Commissie zal daarom beoordelen of Aangeslotene tijdens een van de gesprekken had behoren te adviseren deze stukken te verkopen. In eerdere uitspraken over vergelijkbare klachten over obligaties van Lehman Brothers heeft de Commissie geoordeeld dat dit niet het geval is, onder meer op de grond dat Lehman Brothers tot kort voor het verlenen van surseance van betaling een hoge rating heeft behouden en dat zelfs professionele instellingen in de destijds geldende marktomstandigheden een zo verstrekkende deconfiture als die van Lehman Brothers niet hebben kunnen voorzien (vgl. GC 15 oktober 2010, GC 2010-177 en GC 1 december 2011, GC 2011-342). In lijn met deze eerdere uitspraken oordeelt de Commissie dat Aangeslotene niet zonder meer had hoeven adviseren de gehele belegging in de steepeners van Lehman Brothers te verkopen. Datzelfde geldt voor de obligaties uitgegeven door Landsbanki en Hypo Alpe Adria, omdat evenmin gebleken is dat Aangeslotene de deconfiture van deze instellingen heeft kunnen voorzien.
Causaal verband, eigen schuld en omvang van de schadevergoeding
4.16 Hiervoor is gebleken dat Aangeslotene is tekortgeschoten door het advies om meer dan 25% van het obligatiedeel in complexe (rente)producten te beleggen. Dat betekent nog niet dat de schade moet worden vergoed; een verbintenis tot schadevergoeding kan pas ontstaan indien voldoende aannemelijk is dat Consument een andere beleggingsbeslissing zou hebben genomen als haar was geadviseerd maximaal 25% van de vastrentende waarden in de bedoelde complexe (rente)producten te beleggen. Dit laatste is aannemelijk, omdat Consument stelt – en Aangeslotene niet gemotiveerd betwist – dat zij steeds de adviezen van Aangeslotene heeft opgevolgd en dat er in feite sprake was van vermogensbeheer met vooroverleg. Dit brengt mee dat Aangeslotene aansprakelijk is voor de schade die is ontstaan doordat de portefeuilles van Consument voor een aanzienlijk groter deel uit complexe (rente)producten hebben bestaan.
4.17 Aangeslotene voert aan dat er geen causaal verband bestaat tussen haar tekortschieten en de schade; volgens Aangeslotene is de schade niet veroorzaakt door ondeugdelijke advisering, maar door uitzonderlijke marktomstandigheden en, in het geval van de obligaties uitgegeven door Lehman Brothers en Landsbanki, door verwezenlijking van het debiteurenrisico. Dit verweer wordt verworpen voor zover het gaat om de waardedaling in de periode vóór verwezenlijking van het debiteurenrisico (door het aanvragen van surseance van betaling respectievelijk door nationalisering). Vast staat immers dat Consument meermalen – in ieder geval eind 2006 en begin 2008 – de koersverliezen met Aangeslotene heeft besproken en dat Aangeslotene bij die gelegenheid heeft geadviseerd de bedoelde obligaties niet te verkopen; uit de stukken blijkt niet dat Aangeslotene destijds de doelstelling van Consument – vervroegd stoppen met werken – bij haar advisering heeft betrokken en evenmin dat zij aan Consument heeft voorgehouden dat gelet daarop een defensievere inrichting van de portefeuille aangewezen was. Het verlies op de bedoelde obligaties kan dus

niet uitsluitend aan de verwezenlijking van het debiteurenrisico worden toegeschreven, maar ook aan de advisering van Aangeslotene.
4.18 Aangeslotene heeft een beroep gedaan op eigen schuld (artikel 6:101 BW). Zij voert aan dat Consument haar schade niet heeft beperkt en stelt dat Consument eerder had moeten klagen over de dienstverlening van Aangeslotene, omdat zij was voorgelicht over de risico's van gestructureerde obligaties – die zij bovendien had kunnen afleiden uit het feit dat de rente veel hoger was dan bij traditionele obligaties – en omdat Consument in ieder geval eind 2006, toen zij in de spreadsheets op de risico's werd gewezen, de risico's in het obligatiedeel van haar portefeuille moet hebben onderkend.
4.19 De Commissie stelt voorop dat de risico's van complexe (rente)producten destijds bij een gemiddelde belegger niet zonder meer bekend mochten worden verondersteld. Verder volgt uit het overgelegde voorbeeld van een spreadsheet (verweerschrift Ombudsman, bijlage N) niet zonder meer dat Consument voldoende indringend op de risico's van de bedoelde obligaties is gewezen; alleen de namen van de verschillende soorten obligaties worden daar vermeld, maar niet wat de bijbehorende risico's zijn. Wel blijkt uit de brief van 16 oktober 2008 dat Consument zich inmiddels bewust was geworden van de risico's in het obligatiedeel van haar portefeuille; voor zover de obligaties na 16 oktober 2008 in waarde zijn gedaald, blijft de waardedaling vanaf die datum daarom volledig voor rekening van Consument.
4.20 Verder kan Aangeslotene worden gevolgd in haar stelling dat het op de weg van Consument had gelegen om, hetzij ten tijde van de aankoop, hetzij toen zij bekend werd met de aanzienlijke koersdalingen, (aanvullende) informatie te vragen over de kenmerken en risico's van complexe (rente)producten. Het is niet gebleken dat Consument enig schriftelijk informatiemateriaal daarover heeft geraadpleegd, terwijl het in beide portefeuilles een belegging betrof met een waarde van meer dan de helft van de portefeuille. Consument heeft zich dan ook onvoldoende ingespannen om inzicht te krijgen in de kenmerken en risico's van haar beleggingen, zodat de schade gedeeltelijk door haar zelf dient te worden gedragen. Gelet daarop blijft 10% van de schade voor rekening van Consument.
4.21 De Commissie zal de schade naar billijkheid begroten omdat het bedrag slechts met aanzienlijke inspanningen en kosten nauwkeuriger kan worden berekend. Daarbij zal ervan worden uitgegaan dat Consument, indien naar behoren geadviseerd, in plaats van de overweging van complexe (rente)producten zou hebben belegd in hoofdzakelijk Europese obligaties, waarvan het fictieve rendement wordt berekend aan de hand van de Barclays Euro Aggregate Bond Index (hierna: de Barclays EAB Index). Gelet op overweging 4.19 hiervoor wordt de schade berekend over de periode vanaf de aankoop van de bedoelde effecten tot 16 oktober 2008, met dien verstande dat bij de steepeners van Lehman Brothers en de perpetuals van Landsbanki wordt uitgegaan van de laatst bekende koers voorafgaand aan de aanvraag van surseance van betaling respectievelijk nationalisering (zie overweging 4.17 hiervoor). Verder blijft, zoals in 4.20 hiervoor is overwogen, 10% van de schade voor rekening van Consument, zodat Aangeslotene 90% van het schadebedrag dient te vergoeden.
4.22 Bij de schadebegroting geldt als uitgangspunt dat het vastrentende deel van beide portefeuilles bij deugdelijke advisering voor slechts 25% uit complexe (rente)producten zou hebben bestaan. Uit het overzicht van Consument (klacht bij de Commissie, bijlage 4 en 5) blijkt echter dat deze stukken tezamen per ultimo 2006 (afgerond) 57% van de

privéportefeuille uitmaakten en 85% van de zakelijke portefeuille. Deze overweging zal evenredig worden toegerekend aan de verschillende stukken.
4.23 Voor de privéportefeuille betekent dit dat de overweging in de genoemde obligaties (57% - 25% =) 32% bedraagt. Daarvan uitgaande – en uitgaande van de hiervoor genoemde peildata voor de schadeberekening en rekening houdende met de op deze obligaties uitgekeerde couponrente – bedraagt het verschil tussen het daadwerkelijke beleggingsresultaat en het rendement van de Barclays EAB Index (afgerond) € 16.000.
4.24 Voor de zakelijke portefeuille betekent dit dat de overweging in de genoemde obligaties (85% - 25% =) 60% bedraagt. Daarvan uitgaande – en uitgaande van de hiervoor genoemde peildata voor de schadeberekening en rekening houdende met de op deze obligaties uitgekeerde couponrente – bedraagt het verschil tussen het daadwerkelijke beleggingsresultaat en het rendement van de Barclays EAB Index (afgerond) € 42.000
4.25 Gezien het voorgaande komt de schade in totaal uit op € 16.000 (schade ten aanzien van de privéportefeuille) en € 42.000 (schade ten aanzien van de zakelijke portefeuille) = € 58.000. Gelet op de schadeverdeling wegens eigen schuld komt 90% van dit bedrag voor vergoeding in aanmerking, derhalve (afgerond) € 52.000.
Wettelijke rente, kosten en eigen bijdrage
4.26 Consument vordert vergoeding van wettelijke rente over het toegewezen bedrag. Bij gebrek aan specifieke stellingen van Consument over de begindatum zal de wettelijke rente worden toegewezen vanaf de dag van ontvangst van de klacht bij de Commissie, zijnde 25 juni 2012, tot aan de dag van algehele betaling.
4.27 Consument vordert ook vergoeding van de kosten van juridische bijstand. Dit onderdeel van de vordering is niet toewijsbaar, omdat het bedrag van de kosten niet is gespecificeerd en evenmin uit de overgelegde stukken kan worden afgeleid.
4.28 Als eigen bijdrage aan de behandeling van dit geschil heeft Consument een bedrag van € 50 betaald. Aangeslotene dient dit bedrag te vergoeden omdat zij in overwegende mate in het ongelijk is gesteld.
4.29 Het meer of anders gevorderde zal worden afgewezen.

5. Beslissing

De Commissie beslist als bindend advies dat Aangeslotene, binnen vier weken na de dag waarop een afschrift van deze beslissing aan partijen is verstuurd, aan Consument vergoedt:
(a) een bedrag van € 52.000, te vermeerderen met de wettelijke rente over dit bedrag vanaf 25 juni 2012 tot aan de dag van algehele betaling; en
(b) het bedrag van € 50, betaald door Consument als eigen bijdrage.
Het meer of anders gevorderde wordt afgewezen.

In artikel 5 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor kifid.nl/consumenten/wie-behandelt-mijn-klacht/4#stappen-plan.